

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat perusteet:

- Kysymyksessä on ylivoimainen este eli se, että sota katkaisee vanhentumisajan kulumisen. Tapahtumat, joita valittaja on joutunut kohtaamaan marraskuusta 2010 lähtien Norsunluurannikolla, merkitsevät Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 45 artiklassa tarkoitettua ylivoimaista estettä sen sotatilan vuoksi, joka katkaisee neuvoston valittajaa vastaan toteuttamien toimien vanhentumisajan kulumisen.
- Ylivoimainen este eli sota estää valittajaa käyttämästä vapaasti kanneoikeuttaan sellaisia toimia vastaan, jotka ovat aivan ilmeisesti perusoikeuksien vastaisia.
- Perusoikeuksilla ja perusvapauksilla on etusija oikeusvarmuuden periaatteeseen nähden. Kun unionin yleinen tuomioistuin vetosi oikeusvarmuuden periaatteeseen valittajan vaatimuksen tutkimatta jättämisen perusteeksi, se loukkasi perusoikeutta oikeudenmukaiseen tuomioistuimeen ja puolustautumisoikeuksia. Valittajalta riistettiin oikeus tulla kuuluksi toimivaltaisessa tuomioistuimessa.
- Sotatilanteessa ei voida vedota pitkien etäisyyksien vuoksi annettavaan määräaikaan eikä kanteen nostamiselle varattuun määräaikaan. Pitkien etäisyyksien vuoksi annettavaan määräaikaan ja kanteen nostamiselle varattuun määräaikaan ei voida vedota sellaista henkilöä vastaan, joka asuu avoimessa sotatilassa olevassa valtiossa. Tällaiset määräajat ovat sovellettavissa vain rauhan aikana ja Euroopan mantereella. Valittajan sijainti on toisella mantereella, minkä vuoksi unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan tulkitseminen suppeasti käsiteltävässä asiassa on kiistatta vastoin ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan 1 kappaletta ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa tarkoitettuja perusvapauksia.
- Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan etusija. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artikla tekee tyhjäksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa asetetun tiedoksiantamista koskevan velvoitteen; kyseisessä sopimuksessa määrätään, että kanteen nostamiselle varattu määräaika alkaa kuluu siitä, kun säädös on annettu kantajalle tiedoksi tai julkaistu taikka siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon. Työjärjestyksen 102 artiklassa ei oteta huomioon tiedoksiantamista koskevaa velvoitetta eikä siinä oteta huomioon ajankohtaa, jolloin valittaja on tosiasiallisesti saanut toimesta tiedon. Näin ollen siinä rajoitetaan SEUT 263 artiklan sanamuotoa ja tarkoitusta. Tämän vuoksi 102 artiklassa asetetaan kyseenalaiseksi perustamis-sopimuksessa määrätty oikeudet. Perustamissopimuksella on normihierarkiassa ylempi asema ja se velvoittaa toimielimiä, joista Euroopan unionin koostuu. Näin ollen koska valituk-

senalaisia toimia ei ole annettu tiedoksi valittajalle, mikä on vastoin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan viidettä kohtaa, kanteen nostamiselle varattu määräaika voi alkaa kuluu vasta siitä, kun valittaja sai tiedon häntä vastaan toteutetuista toimista.

- Perusoikeuksia ja perusvapauksia on loukattu vakavasti. Oikeusvarmuuden periaate, sellaisena kuin unionin yleinen tuomioistuin sen esittää, kyseenalaistaa vakavasti oikeusvarmuuden kokonaisuudessaan, koska Euroopan unionin ulkopuolella asuviin yksityisiin, jotka asuvat sodassa olevassa maassa, kohdistuu seuraamuksia, joita vastaan he eivät voi tehokkaasti käyttää kanneoikeuttaan, koska heillä ei ole tietoa näistä seuraamuksista.
- Valittaja vaatii toissijaisesti neuvoston häntä vastaan toteuttamien toimien kumoamista perusoikeuksien ja perusvapauksien loukkauksen vakavuuden vuoksi. Koska valituksenalaisilla toimilla loukataan eri kansainvälisillä sopimuksilla suojattuja perusvapauksia, unionin tuomioistuimen tehtävänä on kumota kyseiset toimet, koska niiden lainvastaisuus loukkaa vakiintunutta eurooppalaista oikeusjärjestystä, ja sen vuoksi, että vanhentumisaikaan ei voida vedota suojattujen perusoikeuksien ja perusvapauksien loukkauksen vakavuuden vuoksi.

Valitus, jonka Katinan Justin Koné on tehnyt 21.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-349/11, Koné v. neuvosto, 13.7.2011 antamasta määräyksestä

(Asia C-479/11 P)

(2012/C 6/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Katinan Justin Koné (edustajat: asianajajat L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas ja M. Ceccaldi)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Katinan Justin Konén kanne on otettava tutkittavaksi.
- On kumottava asiassa T-349/11 13.7.2011 annettu määräys, jolla kanne jätettiin tutkimatta.
- On palautettava asia unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta valittaja voi vaatia oikeuksiaan.

- Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 69 ja 73 artiklan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat perusteet:

- Kysymyksessä on ylivoimainen este eli se, että sota katkaisee vanhentumisajan kulumisen. Tapahtumat, joita valittaja on joutunut kohtaamaan marraskuusta 2010 lähtien Norsunluurannikolla, merkitsevät Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 45 artiklassa tarkoitettua ylivoimaista estettä sen sotatilan vuoksi, joka katkaisee neuvoston valittajaa vastaan toteuttamien toimien vanhentumisajan kulumisen.
- Ylivoimainen este eli sota estää valittajaa käyttämästä vapaasti kanneoikeuttaan sellaisia toimia vastaan, jotka ovat aivan ilmeisesti perusoikeuksien vastaisia.
- Perusoikeuksilla ja perusvapauksilla on etusija oikeusvarmuuden periaatteeseen nähden. Kun unionin yleinen tuomioistuin vetosi oikeusvarmuuden periaatteeseen valittajan vaatimuksen tutkimatta jättämisen perusteeksi, se loukkasi perusoikeutta oikeudenmukaiseen tuomioistuimeen ja puolustautumisoikeuksia. Valittajalta riistettiin oikeus tulla kuuluksi toimivaltaisessa tuomioistuimessa.
- Sotatilanteessa ei voida vedota pitkien etäisyyksien vuoksi annettavaan määräaikaan eikä kanteen nostamiselle varattuun määräaikaan. Pitkien etäisyyksien vuoksi annettavaan määräaikaan ja kanteen nostamiselle varattuun määräaikaan ei voida vedota sellaista henkilöä vastaan, joka asuu avoimessa sotatilassa olevassa valtiossa. Tällaiset määräajat ovat sovellettavissa vain rauhan aikana ja Euroopan mantereella. Valittajan sijainti on toisella mantereella, minkä vuoksi unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan tulkitseminen suppeasti käsiteltävässä asiassa on kiistatta vastoin ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan 1 kappaletta ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa tarkoitettuja perusvapauksia.
- Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan etusija. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artikla tekee tyhjäksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa asetetun tiedoksiantamista koskevan veloitteen; kyseisessä sopimuksessa määrätään, että kanteen nostamiselle varattu määräaika alkaa kulua siitä, kun säädös on annettu kantajalle tiedoksi tai julkaistu taikka siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon. Työjärjestyksen 102 artiklassa ei oteta huomioon tiedoksiantamista koskevaa veloitetta eikä siinä oteta huomioon ajankohtaa, jolloin valittaja on tosiasiallisesti saanut toimesta tiedon. Näin ollen siinä rajoitetaan SEUT 263 artiklan sanamuotoa ja tarkoitusta. Tämän

vuoksi 102 artiklassa asetetaan kyseenalaiseksi perustamisopimuksessa määrätty oikeudet. Perustamisopimuksella on normihierarkiassa ylempi asema ja se velvoittaa toimielimiä, joista Euroopan unionin koostuu. Näin ollen koska valituksenalaisia toimia ei ole annettu tiedoksi valittajalle, mikä on vastoin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan viidettä kohtaa, kanteen nostamiselle varattu määräaika voi alkaa kulua vasta siitä, kun valittaja sai tiedon häntä vastaan toteutetuista toimista.

- Perusoikeuksia ja perusvapauksia on loukattu vakavasti. Oikeusvarmuuden periaate, sellaisena kuin unionin yleinen tuomioistuin sen esittää, kyseenalaistaa vakavasti oikeusvarmuuden kokonaisuudessaan, koska Euroopan unionin ulkopuolella asuviin yksityisiin, jotka asuvat sodassa olevassa maassa, kohdistuu seuraamuksia, joita vastaan he eivät voi tehokkaasti käyttää kanneoikeuttaan, koska heillä ei ole tietoa näistä seuraamuksista.
- Valittaja vaatii toissijaisesti neuvoston häntä vastaan toteuttamien toimien kumoamista perusoikeuksien ja perusvapauksien loukkauksen vakavuuden vuoksi. Koska valituksenalaisilla toimilla loukataan eri kansainvälisillä sopimuksilla suojattuja perusvapauksia, unionin tuomioistuimen tehtävänä on kumota kyseiset toimet, koska niiden lainvastaisuus loukkaa vakiintunutta eurooppalaista oikeusjärjestystä, ja sen vuoksi, että vanhentumisaikaan ei voida vedota suojattujen perusoikeuksien ja perusvapauksien loukkauksen vakavuuden vuoksi.

Valitus, jonka Akissi Danièle Boni-Claverie on tehnyt 21.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-350/11, Boni-Claverie v. neuvosto, 13.7.2011 antamasta määräyksestä

(Asia C-480/11 P)

(2012/C 6/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Akissi Danièle Boni-Claverie (edustajat: asianajajat Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas ja M. Ceccaldi)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Danièle Boni-Claverien kanne on otettava tutkittavaksi.
- On kumottava asiassa T-350/11 13.7.2011 annettu määräys, jolla kanne jätettiin tutkimatta.